

Arrest

nr. 267 514 van 28 januari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 21 december 2019, diende op 20 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 juni 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 7 juni 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/01/2020

Overdracht CGVS: 18/02/2020

U werd op 28 augustus 2020 van 13u40 tot 17u30, op 20 november 2020 van 9u45 tot 13u42 en op 18 januari 2021 van 9u41 tot 13u09 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is. Uw advocaat, tijdens het eerste persoonlijk onderhoud meester Luzeyemo Ndolao loco meester Mir-Baz en tijdens het tweede en derde persoonlijk onderhoud meester Mir-Baz, woonde de persoonlijke onderhouden bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Fardiz, Karaj (Iran) en heeft u de Iraanse nationaliteit. Twee zonen van de zus van uw vader, M.F.M. en Ma.F.M., waren actief bij de Mudjahedeen in Iran. Wanneer u zeven of acht jaar was, hielden zij zich enkele dagen schuil bij jullie omdat zij voortvluchtig waren. Ma.F.M. vluchtte naar het buitenland en verblijft momenteel in Albanië. M.F.M. werd gearresteerd en geëxecuteerd in 1362, 1363 of 1364 (de Iraanse kalender, komt overeen met 1983/1984, 1984/1985, 1985/1986). De familie organiseerde een begrafenis voor hem – hoewel zijn lichaam nooit werd teruggegeven – waar er werd gezegd dat zijn weg zou worden voortgezet. De autoriteiten vielen binnen op deze begrafenis en M.F.M.s zus werd aansprakelijk gehouden voor deze uitspraak. Zij werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Uw vader werd een aantal keer opgeroepen voor verhoor, waarvan de laatste keer twintig of vijftig jaar geleden was. Achttien of twintig jaar geleden verliet uw broer K.T.J. (O.V. (...)) Iran. Hij werkte voor de nationale omroep in Iran waar hij problemen kreeg met zijn overste. Tijdens uw legerdienst werd u geconfronteerd met heel wat regels en verplichtingen van de islam waardoor u zag dat het een ruige godsdienst was. Na uw legerdienst keerde u zich af van de islam, maar bleef u geloven in god. Als u werk zocht werd er tijdens de sollicitatie altijd gevraagd naar uw kennis van de islam. Hierdoor werd u nooit vast aangeworven, maar kreeg u steeds tijdelijke contracten. Tussen 1380 en 1385 (2001/2002 en 2006/2007) werkte u als zelfstandige chauffeur voor de docenten van de Azad universiteit in Karadj. Op het einde werd u door de Herasat (afdeling van het Iraanse ministerie van Inlichtingen en Veiligheid) gevraagd om de gesprekken van de docenten te noteren, wat u weigerde. U werd naar een andere dienst overgeplaatst en twee of drie maanden later werd de samenwerking met u gestopt. In 1388 (2009/2010) werden u en een vriend aangehouden omdat jullie toevallig in de buurt waren van een manifestatie. Jullie werden vrijgelaten nadat uw vriend kon aantonen dat hij daar in de buurt werkte. Jullie dienden wel een belofteverklaring te ondertekenen dat jullie niets met die manifestaties te maken hadden. Sinds 1389 of 1390 (2010/2011 of 2011/2012) had u een immobiliënkantoor in Fardiz. U reisde tevens vier of vijf keer naar het buitenland, onder meer naar Georgië, Turkije en Engeland, waar u kerken bezocht als monumenten of historische gebouwen. U bezocht deze en u zag dat kerkgangsters tijdens hun bijeenkomsten vriendelijk waren tegen u. Tijdens eens van deze bezoeken kreeg u ook, naar wat u denkt, een Bijbel. Wanneer u dan terugkeerde naar Iran vertelde u hierover positief tegen bijvoorbeeld uw vader. In Iran kwam u echter niet met het christendom in aanraking. U kwam vaak op voor de rechten van anderen door bijvoorbeeld tussen te komen als de Basidj mensen wou meenemen voor verhoor. Ongeveer in 2018 werd u aangehouden bij zo'n tussenkomst, maar doordat vrienden van u tussenkwamen, werd enkel uw winkel verzegeld en diende u te beloven dat u dit niet meer zou doen. Sinds enkele jaren bezit u een droogkuis en verhuurde u een winkel. Op 24/08/1398 (15/11/2019) hoorde u 's avonds op de televisie dat de prijs van benzine verdriedubbeld was. Een dag later, op 25/08/1398 (16/11/2019) ging u rond 11 uur naar uw immobiliënkantoor. Daar vroeg u uw vriend en collega M.A. om mee naar de bank te gaan. Anderhalf uur later kwamen jullie buiten bij de bank en wou u nog langs uw droogkuis gaan wanneer u onderweg een grote groep mensen zag. Uit nieuwsgierigheid ging u kijken. Ze protesteerden tegen de prijsverhoging van de benzine en moedigden voorbijgangers aan om zich bij hen aan te sluiten. U en M.A. besloten ook deel te nemen en de menigte groeide aan. Na een tijd kwamen er agenten in burger die riepen dat de mensen uit elkaar dienden te gaan, maar de mensen bleven doorgaan. Omdat de mensen niet uit elkaar gingen, begonnen de aanwezige agenten geweld te gebruiken om de menigte uit elkaar te drijven. De betogers probeerden zich daartegen te verdedigen. U en M.A. trokken een aantal keer mensen weg van onder de voeten van de politie. Jullie gingen door tot ongeveer 23 uur, waarna u M.A. uit het oog verloor. Omdat internet en het telefoonverkeer geblokkeerd waren, konden jullie elkaar ook niet meer contacteren. U zag dan een oudere man op de stoep zitten met een bebloed hoofd en u bracht hem met uw wagen naar uw immo-kantoor. U probeerde zijn familie te bereiken via de vaste telefoonlijn, maar dit lukte niet. Driehonderd meter van uw immo-kantoor was er een medisch centrum en u bracht hem daar heen. Het onthaal daar kon zijn familie wel bereiken en wanneer zij er waren, vertrok u naar huis. U kon niet slapen door de zaken die u gezien had. De volgende dag opende u uw immo-kantoor en ging u langs bij M.A. Hij zei dat hij ook in de drukte was bezig geweest en dan naar huis was gegaan. Wanneer u terugkeerde naar uw immo-kantoor, nodigde uw assistent A. u uit om bij hem 's middags te komen eten. Jullie hoorden buiten lawaai en zagen dat de mensen terug op straat kwamen. A. probeerde u tegen te houden, maar jullie voegden zich toch bij de mensen. Na twintig of dertig minuten vertrok A. en ging u alleen verder. Na twee of drie uur zag u plots dat u bij uw droogkuis langskwam.

U besloot de winkel in te gaan om iets te drinken en uw batterij opnieuw op te laden. Op dat moment begon de politie mensen neer te schieten en traangas te gooien. Een demonstrant was neergeschoten en zijn vriend vroeg u om hulp. Jullie trokken de gewonde tot in uw droogkuis die u geopend had. Er werd een buur geroepen met een wagen die de gewonde demonstrant naar het ziekenhuis bracht. U kon uw droogkuis vervolgens niet opnieuw sluiten omdat de menigte dat niet toeliet. Er werd u om water gevraagd en anderen vroegen om verzorging. U sloot uw droogkuis pas 's nachts opnieuw af, maar u bleef met enkelen in uw winkel omdat zij schrik hadden om gearresteerd te worden. Rond vijf of zes uur 's ochtends ging iedereen naar huis. U ging thuis een dutje doen en rond de middag ging u naar uw immo-kantoor waar u M.A. zag. Jullie spraken over het laatste nieuws. In de hele stad hing een politionele sfeer waarbij er veel agenten in burgers en patrouilles waren. M.A. wou naar huis gaan omdat zijn zus op bezoek was. U raadde hem af om met de brommer te gaan omdat veel demonstranten op brommers reden en hij kon worden tegengehouden. U stelde voor om hem te brengen met uw wagen. U zette hem af bij hem thuis en u ging naar huis omdat u veel last had van uw been. Rond vier of vijf uur in de namiddag besloot u dan opnieuw naar uw immo-kantoor te gaan om het te openen. Een ander verkoper in de straat, M., belde u echter op met de vraag of u M.A. gezien had sinds jullie samen vertrokken waren. De verkoper vertelde dat M.A. rond drie uur die middag het huis had verlaten om naar de apotheek te gaan, maar dat hij nog steeds niet terug was. Aangekomen aan uw immo-kantoor vroeg u M. wat er aan de hand was, en hij vertelde dat de zus en moeder van M.A. bezorgd waren omdat hij nog niet terug was. De zus en moeder van M.A. kwamen een uur later langs bij zijn winkel, maar niemand kon M.A. bereiken. Jullie gingen tevergeefs op zoek naar hem. Een dag later werd zijn wagen bij de apotheek teruggevonden. De protesten leken voorbij en de stad hervatte zijn normale leven. Een week zochten jullie hem tot zijn familie iemand vond die bij de Sepah (Revolutionaire garde) werkte. Deze man vertelde dat M.A. nog leefde, maar dat zijn familie niet verder naar hem mocht zoeken. De moeder van M.A. verweet u de oorzaak van deze problemen te zijn. U belde nog een paar keer naar de familie van M.A., maar zijn moeder zei dat u niet meer mocht bellen. U zette uw dagelijks leven verder. Op 1 dey 1398 (22/12/2019) verliet u Iran om uw familie in België bezoeken met een visum dat u reeds twee maanden eerder had aangevraagd. Drie of vier dagen na uw aankomst in België contacteerde één van de vrienden van uw broer hem met de boodschap dat er een kerstviering was waar hij naartoe ging. Hij nodigde u en uw broer uit om mee te komen. Dit was in een kerk op een uur met de trein van Antwerpen. U leerde hier broeder Mo. kennen die tegen u predikte en u uitnodigde om christen te worden. U was niet meteen overtuigd, maar u dacht er wel aan. Ongeveer twee weken na uw aankomst in België, vernam uw tante van uw ouders dat u gezocht werd. U belde hierop uw ouders, maar zij hadden geen idee wie er was langsgekomen of waarom. U diende zich wel binnen de vierentwintig uur bij de politie in Fardiz aan te melden. Twee of drie dagen later kwamen de autoriteiten opnieuw langs bij uw ouders, maar omdat u er niet was, werd uw vader meegenomen en een paar uur vastgehouden. Er werd hem gezegd dat u een oproerzaaier bent. U vermoedt dat uw vader hierna nog werd meegenomen. U dacht hierna aan wat broeder Mo. tegen u had gezegd en u probeerde opnieuw contact te leggen om naar de kerk te gaan, maar dat lukte niet omdat hij op reis was. Een vriendin van uw tante, L., hoorde u bellen en zij stelde voor u te helpen. Zij ging naar de kerk in Hoboken en nam u mee, waar u broeder B. leerde kennen. Na uw derde bezoek aan de kerk in Hoboken en met wat er gebeurd was in Iran, meende u getroffen te zijn door een mirakel van Jezus voor u: hij had u gered. Vijftien à zestien dagen na uw aankomst in België beschouwde u zichzelf als een gelovige. Gedurende een maand à anderhalve maand ging u wekelijks naar deze kerk in Hoboken. In maart 2020 werd u het verlossingsgebed voorgelezen waardoor u officieel christen werd. Nadat de kerk ten gevolge van Covid-19 haar deuren moest sluiten, hield u contact met L. die u in contact bracht met broeder V. Hierbij volgt u wekelijks vieringen via Zoom. Voorts predikt u bij uw familieleden en enkele vrienden en verspreidt u de christelijke boodschap via Facebook en Instagram. Op Instagram ontvangt u sinds oktober/november 2020 bedreigingen dat u een afvallige bent. Volgens u werden deze door de Iraanse autoriteiten verstuurd. Recent werd tevens uw zichtrekening in Iran geblokkeerd door een gerechtelijk bevel. Een bevriende bankdirecteur waarmee u nog contact had, bracht u hiervan op de hoogte. Hij zei dat u voor meer inlichtingen bij de centrale bank moest zijn. U vermoedt dat uw rekening werd geblokkeerd opdat u zou terugkeren naar Iran.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; uw internationaal rijbewijs; de eerste pagina van de shenasnameh (geboorteboekje) van uw vader; verschillende foto's van u bij of in kerken buiten Iran en voor uw komst naar België; twee videofragmenten en een foto van een viering in een kerk in België waar u op te zien bent; een brief van de Iranese Kerk in Turnhout, d.d. 11 oktober 2020, waarin bevestigd wordt dat u hier sinds januari 2020 elke week deelnam aan hun bijeenkomsten tot de lockdown; verschillende screenshots van uw activiteiten op sociale media; verschillende screenshots van vieringen waaraan u deelnam via Zoom. Na afloop van uw derde persoonlijk onderhoud legde u per e-mail, d.d. 24 januari 2021 volgende documenten neer: een kopie van uw oud paspoort; een kopie van uw shenasnameh en

mellikaart; kopieën van identiteitsdocument van uw vader en uw tante; kopieën van belastingaangiften voor zowel personen als onroerende goederen; een screenshot van een bericht van de Kian Bank Sarmayeh met een geluidsfragment; kopieën van bewijzen van betalingen van voorschotten waar u en een andere persoon optreden als makelaar; een kopie van een toelating om als makelaar te mogen werken; kopieën van eigendomsaktes op uw naam; kopieën van documenten die aantonen dat u als chauffeur voor de universiteit werkte; kopieën betreffende uw droogkuis; screenshots van een aantal bedreigingen via Instagram; een geheugenstick met alle documenten op die u eveneens per e-mail indiende.

Na afloop van elk persoonlijk onderhoud maakte uw advocaat per e-mail, d.d. 15 september 2020, 8 december 2020 en 9 februari 2021, in zijn opmerkingen op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud enkele correcties op de genoteerde verklaringen, zonder dat daarbij evenwel de inhoud van uw vluchtmotieven werd gewijzigd. In zijn schrijven van 8 december 2020 verwees hij eveneens naar het Ambtsbericht van de ministerie van de buitenlandse zaken van Nederland van 24/12/2013 en naar "Iran, COI Compilation" van september 2013 van Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest bij terugkeer naar Iran gefolterd en geëxecuteerd te worden (CGVS II, p. 18). U bent er evenwel geenszins in geslaagd deze vrees te onderbouwen.

Allereerst missen uw verklaringen omtrent het door u aangemeten profiel, uw aanwezigheid/deelnames aan enkele manifestaties en de problemen die u hierdoor kende elke coherentie waardoor er geen enkel geloof aan kan gehecht worden.

Hoewel u verklaarde nooit echt politiek actief te zijn geweest noch ooit politieke activiteiten te hebben gehad, gaf u daarentegen wel aan een mensenrechten- en sociaal activist te zijn, en dit aldus het geheel aan uw verklaringen al zeker vanaf 1385 (2006/2007; CGVS I, p. 9). Gevraagd wat u daarmee bedoelde, stelde u tegen onrechtvaardigheid te protesteren, tegen de slechte economische situatie, op te komen voor de rechten van anderen en bent u tegen de corruptie in de kern van het regime (CGVS, p. 9-10, 11). Dat u zich echter tegelijkertijd distantieerde van de demonstraties in 1388 (2009/2010) – die in se om verkiezingsfraude en dus corruptie van het regime gingen - omdat u nooit stemde (CGVS I, p. 10), komt dan ook weinig coherent over. Ook uit uw verklaringen aangaande uw beweerde deelnames aan de demonstraties van 1398 (2019/2020), blijkt geenszins dat u zelf actief op zoek ging naar manieren om uw ongenoegen te uiten. Integendeel, u zou deze demonstraties eerder toevallig tegengekomen zijn. Immers, luidens uw verklaringen zou u, hoewel het nieuws van de verhoging van de benzineprijs reeds werd aangekondigd de 24e 's nachts, 's ochtends op 25/08/1398 dit nieuws vernomen hebben, waarna u met een vriend naar de bank zou gegaan zijn omdat hij daar enkele zaken diende te regelen. Het was pas wanneer u bij het verlaten van de bank een manifestatie tegenkwam, dat u zou besloten hebben om deel te nemen (CGVS I, p. 7). Hoewel u verontwaardigd zou geweest zijn over het geweld dat de politie die eerste dag tegen de manifestanten had gebruikt (CGVS III, p. 11), zou u een dag later pas opnieuw deelgenomen hebben aan de manifestaties nadat u lawaai hoorde in de buurt van de woning van uw werknemer waar u aan het eten was. U dacht immers dat het na die eerste dag gedaan was (CGCVS I, p. 8-9 / CGVS III, p. 11-12). U stelde dan dat u de volgende – derde – dag dan opnieuw zou deelnemen, maar dat nadat wat M.A. was overkomen u van gedachte veranderde.

Echter uit uw verklaringen over die dag blijkt opnieuw uit niets dat u die dag bewust wou deelnemen aan de manifestaties. Immers nadat u M.A. die dag bij hem thuis afzette, ging u naar uw eigen woning, at u hier iets en rustte u een beetje waarna u terug naar uw werk keerde rond vijf of zes uur (CGVS I, p. 13 / CGVS III, p. 13).

Uw verklaringen omtrent uw beweerde aanwezigheid/deelnames aan demonstraties ontberen eveneens coherentie. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in 1388 (2009/2010) deelnam aan betogingen waarbij u gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u hierover echter dat u in 1388 (2009/2010) werd aangehouden, maar dat u daar toevallig aanwezig was met een vriend. U stelt expliciet dat u niet deelnam aan demonstraties (CGVS I, p. 10). Geconfronteerd hiermee, kwam u niet verder dan te stellen dat het een fout was (CGVS I, p. 11). Ook wat betreft uw deelnames aan demonstraties in 1398 (2019/2020) werden verschillende incoherenties vastgesteld. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u had deelgenomen aan betogingen in Teheran op 25, 26 en 27/06/1398 (15, 16 en 17/09/2019). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter in Fardiz in de provincie Alborz te hebben deelgenomen en dit op 25 en 26/08/1398 (16 en 17/11/2019). Op 27/08/1398 (18/11/2019) wou u wel deelnemen, maar ging u op zoek naar uw vriend M.A. (CGVS I, p. 7-8, 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u wederom dat dit fout genoteerd was (CGVS I, p. 14). Hierbij moet worden opgemerkt dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aanhaalde dat er een paar fouten waren in uw verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar dat u ze niet meer wist en het papier vergeten was waarop u ze had neergeschreven. Er werd u dan uitdrukkelijk gevraagd of er ook fouten of opmerkingen waren betreffende de redenen waarom u Iran had verlaten, waarop u verklaarde dat er misschien heel kleine foutjes waren, maar dat in grote lijnen alles correct was (CGVS I, p. 2). Ook verder in uw eerste persoonlijk onderhoud kon u na een eerste confrontatie met uw verklaringen afgelegd voor de DVZ niet concreet duiden wat correct of fout was opgenomen in het verslag van de DVZ. Voor zo ver u zich herinnerde waren er geen aanpassingen nodig (CGVS I, p. 11). In het licht van deze verklaringen kunnen uw replieken dan ook niet als afdoende uitleg worden beschouwd voor dergelijke zware incoherenties, temeer deze deelnames aan manifestaties in 1398 (2019) tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal naar voor komen als een kernelement van uw vrees tot vervolging in Iran. Bovendien ondertekende u uw verklaringen afgelegd voor de DVZ voor akkoord nadat deze u waren voorgelezen. Waar u verder enerzijds opmerkte dat de manifestaties van 1398 (2019) begonnen als het donker was (CGVS I, p. 13), schetste u anderzijds dat u telkens rond het middagmaal deze manifestaties tegen te kwam en eraan deelnam (CGVS III, p. 11).

Ook de geschetste gevolgen van uw aanwezigheid/deelnames aan manifestaties worden gekenmerkt door de nodige incoherentie. Waar u op de DVZ verklaarde bij uw aanhouding in 1388 (2009/2010) vrij te zijn gekomen mits een borg (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 3.5), beweerde u voor het CGVS dat u en uw vriend werden vrijgelaten toen uw aantoonde dat hij in de buurt werkte en jullie een belofteverklaring hadden getekend (CGVS I, p. 10). Niettegenstaande u beweerde dat ten gevolge van uw activisme een winkel van u werd verzegeled en u ontslagen werd in het verleden, moet daarnaast evenwel vastgesteld worden dat u desondanks wel meerdere bedrijven kon uitbouwen, u zonder problemen meerdere paspoorten kon bekomen, alsook dat u geregeld naar het buitenland kon reizen (CGVS I, p. 5-6/ CGVS III, p. 9-10). Verder mag uw houding na het verdwijnen van M.A. verbazen. Niettegenstaande jullie samen hadden deelgenomen aan de manifestatie en jullie uiteindelijk via een Sepahi vernamen dat hij was aangehouden (waar M.A.s moeder u verantwoordelijk voor acht, CGVS I, p. 8), blijkt uit uw verklaringen dat u zelf uw leven gewoon verder zette zonder enige voorzorgsmaatregel om te vermijden dat u hetzelfde zou overkomen (CGVS I, p. 8). U bleef na deze manifestaties van 8/1398 (november 2019) nog meer dan een maand in Iran waarbij u uw normale leven terug opnam. U verliet vervolgens op legale wijze met uw eigen paspoort en zonder problemen Iran voor een familiebezoek (CGVS I, p. 5, 8, 14).

Gelet op het incoherente karakter van uw verklaringen inzake uw aangemeten profiel, uw aanwezigheid/deelnames aan enkele manifestaties en de problemen die u daardoor gekend zou hebben, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen ter zake.

Wat betreft uw bekering tot het christendom dienen een aantal incoherenties en merkwaardigheden te worden vastgesteld in uw verklaringen over het verloop van uw ontluikende interesse in het christendom wanneer u nog in Iran verbleef. U verklaarde dat u geïnteresseerd raakte in het christendom tijdens verschillende reizen naar het buitenland, met name in Engeland, Georgië en Turkije (CGVS II, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u hierover dat u enkel naar deze kerken ging om historische gebouwen te bezoeken en u wou weten hoe zij er uit zagen, maar dat dit niet voor het geloof was.

U zag echter dat kerkgangers lief waren tegen elkaar en tegen u en dat vond u interessant (CGVS II, p. 7). Het is dan ook opmerkelijk dat u dan tijdens uw derde persoonlijke onderhoud stelde dat u heel onbewust een kerk binnenliep, u nieuwsgierig was naar Jezus en het was alsof een kracht u aantrok (CGVS III, p. 16). U beweerde in deze kerken ook te bidden omdat u zich, nadat u niet meer in de islam geloofde, ergens toe wou richten en met iemand wou praten (CGVS III, p. 16). U ondersteunde deze kerkbezoeken met een aantal foto's waarbij u verklaarde dat u hiermee wou aantonen dat er ooit interesse was (CGVS III, p. 16). Het is echter merkwaardig dat u vervolgens met deze nieuw gevonden interesse niets deed. Zo sprak u in deze kerken in het buitenland niemand aan noch probeerde u tijdens deze reizen informatie te bekomen over het christendom (CGVS III, p. 17). In Turkije werd er u wel één keer een Bijbel aangeboden op straat. U verklaarde aanvankelijk tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u hier enkele stukken in had gelezen, maar dat u dit niet goed begreep (CGVS II, p. 8). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u dacht dat dit de Bijbel was en had u er enkel de titels in gelezen omdat er geen tijd was om meer te lezen (CGVS III, p. 17). Ook na uw terugkeer van deze reizen informeerde u zich niet verder over het christendom. U stelde dat u zich hier toen niet zo hard mee bezig hield en u bij zichzelf niet echt de intentie had om christen te worden (CGVS II, p. 8). In het licht van uw eerdere verklaringen over uw nieuwgevonden interesse in Jezus en het christendom komt deze uitleg echter weinig coherent over, te meer u verklaarde wel tijdens elke buitenlandse reis – zo'n vier of vijf keer – telkens opnieuw kerken te bezoeken en bij terugkeer reclame te maken hiervoor bij bijvoorbeeld uw vader (CGVS II, p. 7-8). Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u over uw drijfveren waarom u geïnteresseerd raakte in het christendom uitermate oppervlakkig blijft. Zo herhaalde u louter meermaals dat mensen in de kerken die u bezocht steeds vriendelijk en vrolijk waren, in tegenstelling tot in moskeeën (CGVS II, p. 7-8). Dat u voor uw komst naar België interesse had in het christendom is aldus geenszins geloofwaardig.

Dat aan uw interesse in het christendom voor uw komst naar België weinig geloof kan worden gehecht, vormt dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw bekering tot het christendom in België. Drie of vier dagen na uw aankomst in België besloot u om in te gaan op een uitnodiging van een vriend van uw broer om naar een kerk te gaan - u bent de naam van de stad vergeten (CGVS II, p. 9) - voor Kerstmis. U gaf hierbij aan dat dit kerkbezoek een goede gelegenheid zou zijn om vragen te stellen. U leerde daar tijdens die viering broeder M. kennen met wie u een gesprek had waarin u reeds een aantal antwoorden vond (CGVS II, p. 9). Gevraagd welke vragen u dan gesteld had aan de verantwoordelijke van de kerk, kon u zich enkel één vraag herinneren, namelijk wat verwacht het christendom van iemand. Dat deze persoon in zijn antwoord hierop enkel verwees naar verplichtingen in de islam die niet bestaan in het christendom komt hierbij weinig geloofwaardig over (CGVS II, p. 9). U verklaarde verder dat wanneer u diezelfde avond thuiskwam, u er aan dacht om christen te worden (CGVS II, p. 9-10). Dat u reeds na één kerkbezoek in België overweegt om christen te worden en dat u zich vijftien of zestien dagen na uw aankomst in België reeds als een christen beschouwt (CGVS III, p. 18) laat de nodige vragen rijzen. Uw beweerde eerdere kennismaking en interesse in het christendom toen u nog in Iran was (CGVS II, p. 11), kan gelet op voorgaande vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen hieromtrent, niet als verklaring weerhouden worden. Er kan aansluitend ook op gewezen worden dat een bekering tot een nieuwe religie een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis is. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Hieruit blijkt dan ook dat er aan uw beweegredenen om in België naar de kerk te gaan en deel te nemen aan Zoom-sessies, geen enkel geloof gehecht kan worden en dat u bijgevolg eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerkgemeenschap. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

Wat betreft uw activiteiten op sociale media waaronder Facebook en Instagram, waar u christelijke boodschappen en politieke boodschappen op post, kan worden opgemerkt dat het eerste dergelijke bericht pas dateert van nadat u christen werd – dus na uw komst naar België in december 2019 (CGVS I, p. 3). Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, alsook voorgaande vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw aangemeten profiel in Iran (als activist en aanwezige/deelnemer aan manifestaties), kan verwacht worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat u er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de asielinstanties en u zich van opportunisme durft te bedienen, volstaan de ingediende bedreigingen die u ontving op Instagram geenszins om te gewagen van een actueel risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ware omstandigheden waarin/ waarom deze bedreigingen op sociale media werden geuit kunnen immers niet nagegaan worden.

U diende ook nooit een klacht in, noch bij de Belgische politie noch bij Instagram zelf waardoor de ware toedracht van de bedreigingen zou onderzocht kunnen worden (CGVS III, p. 3-4). Uw uitleg dat u dit niet wist, kan, gezien u evenmin informeerde over uw mogelijkheden hiertoe (CGVS III, p. 3-4), uw nalaten dan ook geenszins verschonen. Verder dient vastgesteld te worden dat u geen idee heeft wanneer deze bedreigingen dateren. U wist daarentegen wel dat dit bij zo'n vijf of zes berichten op Instagram was gebeurd (CGVS III, p. 2-3). U gaf hierbij eveneens aan dat u in het verleden, zo'n twee à drie maanden eerder, eveneens bedreigingen had ontvangen via Instagram, maar dat u deze gewist had of de perso(o)n(en) hiervoor verantwoordelijkheid geblokkeerd had (CGVS, p. 3). U insinueerde voorts dat deze bedreigingen afkomstig waren van het Iraanse regime. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat uw enige aanwijzing hiervoor was dat dit reeds bij anderen gebeurde en dat één van deze personen Khamenei als profielfoto had (CGVS III, p. 3-4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt evenwel dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan wat de asielzoekers in het buitenland zeggen, doen of op internet zetten. Aldus volstaan de ingediende bedreigingen geuit op Instagram niet om te gewagen van een actueel risico.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan u het door u aangemeten profiel als activist in Iran en de problemen in Iran en rekening houdend met de informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan wat asielzoekers in het buitenland zeggen, doen of op het internet zetten, weet uw – niet gestaafde -bewering dat de Iraanse autoriteiten twee weken na uw vertrek uit Iran u zochten niet te overtuigen en volstaat deze niet gestaafde bewering aldus niet om te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Uw bewering dat een rekening ten gevolge een gerechtelijk bevel werd geblokkeerd volstaat in deze evenmin. U legt hierbij immers enkel een screenshot neer van een communicatie tussen u en een persoon onder de naam Kian Bank Sarmayeh. Dit heeft echter geen enkele objectieve bewijswaarde heeft.

Uw verklaring dat twee van uw familieleden actief zijn/waren bij de Muhajedeen en in het verleden hierdoor problemen kenden, volstaat niet om in uw hoofde te gewagen van een actuele vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, uw neef M.F.M. werd terechtgesteld in 1362, 1363 of 1364 (1983/1984, 1984/1985 of 1985/1986), uw andere neef Ma.F.M. verblijft reeds lang in Albanië en uw nicht F. kwam vrij in 1366 of 1367 (1987/1988 of 1988/1989) waarna zij Iran verliet (CGVS III, p. 6-7). Uw vader werd omwille hiervan zo'n twintig à vijfentwintig jaar geleden een laatste keer opgeroepen. Uzelf kende hieromtrent nooit problemen (CGVS III, p. 7).

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw verschillende eigendommen en uw professionele activiteiten worden hier niet betwist. Evenmin wordt er getwijfeld aan de identiteit van uw vader en uw tante. Uw bezoeken aan kerken in het buitenland en uw activiteiten in de kerk in België en op internet/sociale media werden reeds hierboven besproken. De ingediende stavingstukken volstaan niet om te gewagen van een oprechte bekering. Het screenshot van een bericht van de Kian Bank Sarmayeh met een geluidsfragment en de bedreiging op Instagram werd hierboven reeds besproken. De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen, hoewel zij een aantal inhoudelijke wijzigingen inhielden, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen. Wat betreft de door uw advocaat ingediende informatie betreffende de situatie in Iran, die dateert van 2013, dient er op gewezen te worden dat hieruit niet blijkt dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossiers werd toegevoegd niet meer relevant zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

*Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoeker toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten aan de deelname van verzoekende partij aan manifestaties en haar politiek activisme - quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij begrijpt de redenering van verwerende partij niet. Waarom kan zij niet aan een manifestatie deelnemen en niet aan een ander?? Als de thema van de manifestatie haar nauw aan het hart lag, deed verzoekende partij mee, ongeacht de gevaren dat he tmet zich meebracht. Ten tijde van de manifestaties, was het bijzoner onrustig in Iran. Verzoekende partij moest maar buitenkomen en er waren manifestaties aan de gang. Het is dan ook niet ernstig te stellen dat verzoekende partij niet actief op zoek ging naar bepaalde manifestaties, gezien zij weldegelijk wist wat er precies speelde in haar land en waarover de burgers ontevreden waren en tijdens manifestaties hun ongenoegen uitten.

II.1.5. Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en haar gehoren op het CGVS:

[citaat bestreden beslissing]

Er is absoluut geen incoherentie in de verklaringen van verzoekende partij. Op de DVZ werd verzoekende partij aangemaand alles zeer kort en bondig uit te leggen en kreeg zij niet de kans om eventuele onduidelijkheden en misverstanden uit te klaren. Verwerende partij had zelf 3(!) gehoren op het CGVS nodig om alle problemen van verzoekende partij te begrijpen. Het gaat dan ook niet op om verzoekende partij thans vermeende tegenstellingen te verwijten of haar te verwijten bepaalde zaken niet te hebben vermeld op de DVZ, terwijl zij hiertoe niet de kans kreeg.

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS waar ze over voldoende tijd beschikte om alles uiteen te zetten.

II.1.6 Verwerende partij hecht evenmin geloof aan (de oprechtheid van) de bekering van verzoekende partij:

[citaat bestreden beslissing]

De redenering van verwerende partij slaat werkelijk alles. Verzoekende partij heeft zich niet van de ene op de andere dag bekeerd. De interesse in het christendom is bij verzoekende parti langzaam gegroeid. Zij was gefascineerd door de kerken, langzamerhand werd haar interesse gewekt, niet alleen in de architectuur naar de inhoud van het Christendom. Verzoekende partij heeft verklaar dat zij niet ab initio de intentie heeft gehad om zich te bekeren, haar geloof is gegroeid doorheen de jaren heen. Verzoekende partij begrijpt niet wat hier ‘merkwaardig’ aan zou zijn...

Verwerende partij haalt in de bestreden beslissing geen enkele tegenstrijdigheid aan, maar doet de gang van zaken en het bekeringsproces van verzoekende partij af als ‘merkwaardig”. Deze subjectieve redenering gaat natuurlijk niet op. Een bekeringsproces is iets zeer persoonlijks. Dat verwerende partij het merkwaardig vindt en zich hier niet in kan vinden, vormt geen reden om het geloof en dat proces zondermeer in twijfel te trekken.

Dergelijke redenering en motivering op basis van een subjectief aanvoelen, snijdt geen hout en maakt het voor verzoekende partij onmogelijk om haar geloofsovertuiging aan te tonen.

II.1.7. Verwerende partij gaat als volgt verder:

[citaat bestreden beslissing]

Het kan verwerende partij aldus helemaal niet schelen als zij verzoekende partij haar dood in jaagt... Haar doopsel, haar geloofsovertuiging, werkelijk alles is online te vinden en toch is er volgens verwerende partij geen enkele risico in hoofde van verzoekende partij bij terugkeer naar Iran?! Dit is niet ernstig.

Op afvalligheid staat nog steeds de doodstraf in Iran:

“(...) Evenals in sommige andere islamitische landen maakt in Iran de doodstraf deel uit van de sharia, de islamitische wetgeving. De doodstraf kan hierdoor worden opgelegd door religieuze rechtbanken voor onder meer moord, prostitutie, pornografie, homoseksueel contact tussen volwassenen, afvalligheid van de islam en overspel. (...) »

En

‘In Iran is met name de overheid verantwoordelijk voor de vervolging van christenen. Zij beschouwt het christendom als westerse invloed, een bedreiging voor het islamitische karakter van de staat. De Iraanse bevolking staat over het algemeen minder vijandig tegenover christenen uit traditionele kerken. Maar moslimbekeerlingen moeten voor hun veiligheid hun geloof vaak geheimhouden.

De situatie voor christenen Iran telt twee groepen christenen: zij die van oorsprong al christen zijn, en moslimbekeerlingen. Het bestaan van de eerste groep wordt geaccepteerd, al worden zij wel gezien als tweederangsburgers. Zij mogen het Evangelie niet met moslims delen en hun kinderen volgen verplicht islamitisch onderwijs.

De tweede groep christenen betaalt een hoge prijs. Zij mogen geen kerkdiensten bezoeken. Zelfs het bezit van christelijke boeken in het Perzisch is ten strengste verboden. Zij hoeven ook geen steun te verwachten van hun familie of de gemeenschap. Die schamen zich voor hen en leggen beperkingen op om hen terug te laten keren naar de islam. Christenen die betrappt worden op - of verdacht worden van - evangelisatieactiviteiten, worden gearresteerd en krijgen lange gevangenisstraffen.

Voorbeelden van vervolging

- Samenkomsten van christenen die niet tot traditionele kerken horen, zijn verboden. Als huiskerken ontdekt worden, moeten zij hun activiteiten staken. Hun leiders verdwijnen vaak in de gevangenis.
- Zelfs de 65-jarige Ruhsari werd gearresteerd, toen ze met vier andere vrouwen vlak voor Kerst in haar huis zat. Ze werd tien dagen lang dag en nacht ondervraagd en beschuldigd van "handelen tegen de nationale veiligheid". Na betaling van ruim 6.000 euro werd ze weer vrijgelaten. Dit soort politieacties komt steeds vaker voor.
- In 2019 werd een traditionele, Assyrische kerk door de autoriteiten gesloten. Agenten bestormden het gebouw, vervingen de sloten en haalden het kruis van de toren. De reden van de sluiting is niet bekend." Overall worden bekeerde christenen opgepakt en veroordeeld tot de doodstraf:

"Vier christelijke bekeerlingen werden gearresteerd en overgebracht naar de Lakan-gevangenis in Rasht HRANA News Agency - Op donderdag 16 mei werden vier gedetineerde christelijke bekeerlingen overgebracht naar de Lakangevangenis in Rasht vanwege hun onvermogen om borgtocht te betalen. Deze burgers waren eerder gedagvaard voor de Revolutionaire Rechtbank van deze stad en werden gearresteerd nadat ze op de hoogte waren gebracht van de beschuldigingen en borgtocht waren ingesteld.

Volgens het persbureau HRANA, onder vermelding van Mohabbat News, werden op donderdag 16 mei 2016 vier gedetineerde christelijke bekeerlingen overgebracht naar de Lakan-gevangenis in Rasht omdat ze niet in staat waren om borgtocht te betalen.

De identiteit van drie van deze burgers; Moslim Rahimi, Ramin Hassan pour en Katherine Sajjadpour (vrouw van Ramin Hassanpour) worden genoemd.

Volgens het rapport werden de christelijke bekeerlingen in februari vorig jaar bij hen thuis ondervraagd na de aanwezigheid van veiligheidsagenten, en nadat ze hun persoonlijke bezittingen en documenten in beslag hadden genomen, kregen ze te horen dat ze binnenkort voor de rechtbank zouden worden gedagvaard.

Deze burgers waren eerder tijdens een telefoongesprek naar afdeling 10 van de Revolutionaire Rechtbank van Rasht gedagvaard en nadat ze op de hoogte waren gebracht van de beschuldigingen, werd voor elk van deze personen een borgtocht van 500 miljoen Tomans ingesteld. Het rapport citeerde een geïnformeerde bron die zei: "Ze werden beschuldigd van" lidmaatschap van een huiskerk genaamd de Kerk van Iran".

Opgemerkt moet worden dat ondanks het feit dat christenen bij wet worden erkend als een religieuze minderheid, de veiligheidsdiensten nog steeds met bijzondere gevoeligheid de kwestie van moslims die zich tot het christendom bekeren nastreven en hard optreden tegen activisten op dit gebied.

Omgaan met christelijke bekeerlingen in Iran vindt plaats in een tijd waarin, volgens artikel 18 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, iedereen recht heeft op vrijheid van godsdienst en overtuiging. En openlijk of in het geheim."

Verzoekende partij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat verzoekende partij op een veilige manier zou kunnen terug keren naar Iran.

II.1.8. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas.

II.1.10 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst oordeelde de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen problemen omwille van zijn deelname aan demonstraties in Iran. De Raad stelt vast dat het verweer in het verzoekschrift op dit punt in wezen beperkt blijft tot het volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens de persoonlijke onderhouden en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat (i) verzoekers verklaarde activistische profiel moet worden gerelativeerd, (ii) verzoeker incoherente verklaringen aflegde over zijn deelname aan de demonstraties en de gevolgen hiervan en (iii) zijn houding na de verdwijning van zijn vriend M.A. ongelooftwaardig is.

Verzoeker volhardt vooreerst in zijn profiel als activist, maar zijn algemene kritiek is niet van die aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt in een ander daglicht te stellen. Verzoeker distantieert zich uitdrukkelijk van de demonstraties tegen corruptie binnen het regime in 2009-2010. Uit het geheel van zijn verklaringen blijkt dat hij enkel louter toevallig deelnam aan de demonstraties tegen de brandstofprijzen in 2019-2020 wanneer deze langskwamen. Deze elementen relativeren verzoekers geschetste profiel van mensenrechten- en sociaal activist sinds 2006-2007 (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9). Het loutere feit dat er in 2019-2020 veel demonstraties plaatsvonden in Iran en hij wist waarom de burgers hun ongenoegen uitten, doet op zich geen afbreuk aan de voormelde vaststelling. Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoekers deelname aan de demonstraties in 2019-2020 hoe dan ook ongelooftwaardig is.

Verzoeker tracht de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen op dit punt tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de persoonlijke onderhouden te minimaliseren door zijn verklaringen afgelegd tijdens de persoonlijke onderhouden te bevestigen. Hij poneert dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand om alles kort en bondig uit te leggen en niet de kans kreeg om eventuele onduidelijkheden of misverstanden uit te klaren. De Raad merkt op dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Bovendien betreffen de vastgestelde incoherenties kernelementen van verzoekers relaas, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze elementen correct weergeeft. Dat verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans niet kreeg om eventuele onduidelijkheden of misverstanden uit te klaren, betreft nog een blote bewering. De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. Verder wees de bestreden beslissing er terecht op dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dan wel verklaarde dat er misschien kleine foutjes waren in zijn verklaringen zoals opgenomen in de CGVS-vragenlijst, doch dat hij tevens verklaarde dat in grote lijnen alles correct was en er geen aanpassingen nodig waren (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4,

p. 2 en 11). Indien verzoeker werkelijk de kans niet had gekregen om bepaalde misverstanden uit te klaren, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op een concrete en gedetailleerde wijze kan toelichten welke van zijn verklaringen in de CGVS-vragenlijst foutief zouden zijn weergegeven. Verzoekers verweer in het verzoekschrift biedt, gelet op het voorafgaande, dan ook geen afdoende verklaring voor de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens de persoonlijke onderhouds. Gezien deze betrekking hebben op kernelementen van zijn relaas, ondergraaft dit de geloofwaardigheid van de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten.

Daarnaast oordeelde de bestreden beslissing tevens op pertinente en correcte wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Iran omwille van zijn vermeende bekering tot het christendom. Het verzoekschrift beperkt zich er in wezen toe om te volharden in de eerlijkheid en oprechtheid van zijn bekering en het feit dat hij hierdoor vervolging vreest bij een terugkeer naar Iran. Uit hetgeen volgt zal blijken dat verzoeker geen argumenten aanhaalt die de motieven in de bestreden beslissing op dit punt kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoeker voert aan dat zijn interesse in het christendom langzaam en doorheen de jaren gegroeid is en dat de commissaris-generaal geen tegenstrijdigheden aanhaalt maar wel op basis van een subjectieve redenering zijn bekeringsproces, dat een zeer persoonlijk proces is, in twijfel trekt. De Raad stelt echter vast dat dit verweer eraan voorbijgaat dat de bestreden beslissing, zoals uit een eenvoudige lezing kan blijken, wel degelijk heeft geoordeeld dat verzoekers verklaringen over zijn bekeringsproces incoherent en ongeloofwaardig zijn. Van verzoeker, die beweert zich te hebben bekeerd tot het christendom en zelf aangeeft dat dit een zeer persoonlijk proces is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij op een coherente en gedetailleerde wijze kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit evenwel niet het geval.

Verzoeker volhardt verder in zijn verzoekschrift in zijn vrees voor vervolging omwille van zijn bekering en het feit dat hij zijn nieuwe geloofsovertuiging gedeeld heeft via sociale media. De Raad treedt echter de commissaris-generaal bij en is van oordeel dat, gezien uit de motivering in de bestreden beslissing en het voorgaande blijkt dat verzoeker kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerde bekering, zijn religieuze activiteiten in België klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoekers relaas inzake zijn bekering, oordeelt de Raad dat verzoekers religieuze activiteiten in Europa een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben. Deze strekken er enkel toe om op deze basis een vorm van internationale bescherming of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. Uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) blijkt voorts genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Verzoeker, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, toont dit wat hem betreft niet aan of maakt dit niet aannemelijk. Verzoeker verklaarde dan wel dat hij op instagram dreigberichten ontving die afkomstig zouden zijn van het Iraanse regime, doch de geloofwaardigheid van deze bewering wordt reeds ondergraven door de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker er geen idee van had van wanneer deze bedreigingen dateren (Notities van het persoonlijk onderhoud 3, stuk 4, p. 2). Dat deze berichten afkomstig zouden zijn van het Iraanse regime betreft bovendien slechts een vermoeden in hoofde van verzoeker, dat niet wordt ondersteund door concrete elementen of gegevens. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat dergelijke dreigberichten op Instagram (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 19) geen objectieve bewijswaarde hebben daar zij onderhevig kunnen zijn aan manipulatie en er niet kan worden nagegaan vanwaar deze berichten afkomstig zijn. Verzoeker maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van zijn activiteiten, aldus niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Verder weerlegt hij de terechte vaststelling niet dat er *in casu* en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van zijn activiteiten in België en op sociale media, redelijkerwijze van hem mag worden verwacht hij voorafgaand aan een terugkeer de betreffende berichten op zijn sociale media verwijderd.

Betreffende de door verzoeker geciteerde informatie inzake de algemene situatie voor christenen en bekeerlingen in Iran, herhaalt de Raad dat verzoeker niet heeft aangetoond dat zijn christelijke activiteiten ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk daadwerkelijk christen te zijn, niet louter geïnspireerd zijn door opportunisme, en zich bij een terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen. Evenmin maakt hij *in concreto* aannemelijk dat hij bij een terugkeer door de Iraanse autoriteiten als christen zal gepercipieerd worden. De verwijzing naar algemene informatie over de vervolging van christenen en bekeerlingen in Iran is *in casu* aldus niet dienstig, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke situatie aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"U vreest bij terugkeer naar Iran gefolterd en geëxecuteerd te worden (CGVS II, p. 18). U bent er evenwel geenszins in geslaagd deze vrees te onderbouwen.

Allereerst missen uw verklaringen omtrent het door u aangemeten profiel, uw aanwezigheid/deelnames aan enkele manifestaties en de problemen die u hierdoor kende elke coherentie waardoor er geen enkel geloof aan kan gehecht worden.

Hoewel u verklaarde nooit echt politiek actief te zijn geweest noch ooit politieke activiteiten te hebben gehad, gaf u daarentegen wel aan een mensenrechten- en sociaal activist te zijn, en dit aldus het geheel aan uw verklaringen al zeker vanaf 1385 (2006/2007; CGVS I, p. 9). Gevraagd wat u daarmee bedoelde, stelde u tegen onrechtvaardigheid te protesteren, tegen de slechte economische situatie, op te komen voor de rechten van anderen en bent u tegen de corruptie in de kern van het regime (CGVS, p. 9-10, 11). Dat u zich echter tegelijkertijd distancieerde van de demonstraties in 1388 (2009/2010) – die in se om verkiezingsfraude en dus corruptie van het regime gingen - omdat u nooit stemde (CGVS I, p. 10), komt dan ook weinig coherent over. Ook uit uw verklaringen aangaande uw beweerde deelnames aan de demonstraties van 1398 (2019/2020), blijkt geenszins dat u zelf actief op zoek ging naar manieren om uw ongenoegen te uiten. Integendeel, u zou deze demonstraties eerder toevallig tegengekomen zijn. Immers, luidens uw verklaringen zou u, hoewel het nieuws van de verhoging van de benzineprijs reeds werd aangekondigd de 24e 's nachts, 's ochtends op 25/08/1398 dit nieuws vernomen hebben, waarna u met een vriend naar de bank zou gegaan zijn omdat hij daar enkele zaken diende te regelen. Het was pas wanneer u bij het verlaten van de bank een manifestatie tegenkwam, dat u zou besloten hebben om deel te nemen (CGVS I, p. 7). Hoewel u verontwaardigd zou geweest zijn over het geweld dat de politie die eerste dag tegen de manifestanten had gebruikt (CGVS III, p. 11), zou u een dag later pas opnieuw deelgenomen hebben aan de manifestaties nadat u lawaai hoorde in de buurt van de woning van uw werknemer waar u aan het eten was. U dacht immers dat het na die eerste dag gedaan was (CGVS I, p. 8-9 / CGVS III, p. 11-12). U stelde dan dat u de volgende – derde – dag dan opnieuw zou deelnemen, maar dat nadat wat M.A. was overkomen u van gedachte veranderde. Echter uit uw verklaringen over die dag blijkt opnieuw uit niets dat u die dag bewust zou deelnemen aan de manifestaties. Immers nadat u M.A. die dag bij hem thuis afzette, ging u naar uw eigen woning, at u hier iets en rustte u een beetje waarna u terug naar uw werk keerde rond vijf of zes uur (CGVS I, p. 13 / CGVS III, p. 13).

Uw verklaringen omtrent uw beweerde aanwezigheid/deelnames aan demonstraties ontberen eveneens coherentie. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in 1388 (2009/2010) deelnam aan betogingen waarbij u gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u hierover echter dat u in 1388 (2009/2010) werd aangehouden, maar dat u daar toevallig aanwezig was met een vriend. U stelt expliciet dat u niet deelnam aan demonstraties (CGVS I, p. 10). Geconfronteerd hiermee, kwam u niet verder dan te stellen dat het een fout was (CGVS I, p. 11). Ook wat betreft uw deelnames aan demonstraties in 1398 (2019/2020) werden verschillende incoherenties vastgesteld. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u had deelgenomen aan betogingen in Teheran op 25, 26 en 27/06/1398 (15, 16 en 17/09/2019). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter in Fardiz in de provincie Alborz te hebben deelgenomen en dit op 25 en 26/08/1398 (16 en 17/11/2019). Op 27/08/1398 (18/11/2019) zou u wel deelnemen, maar ging u op zoek naar uw vriend M.A. (CGVS I, p. 7-8, 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u wederom dat dit fout genoteerd was (CGVS I, p. 14). Hierbij moet worden opgemerkt dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aanhaalde dat er een paar fouten waren in uw verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar dat u ze niet meer wist en het papier vergeten was waarop u ze had neergeschreven. Er werd u dan uitdrukkelijk gevraagd of er ook fouten of opmerkingen waren betreffende de redenen waarom u Iran had verlaten, waarop u verklaarde dat er

misschien heel kleine foutjes waren, maar dat in grote lijnen alles correct was (CGVS I, p. 2). Ook verder in uw eerste persoonlijk onderhoud kon u na een eerste confrontatie met uw verklaringen afgelegd voor de DVZ niet concreet duiden wat correct of fout was opgenomen in het verslag van de DVZ. Voor zo ver u zich herinnerde waren er geen aanpassingen nodig (CGVS I, p. 11). In het licht van deze verklaringen kunnen uw replieken dan ook niet als afdoende uitleg worden beschouwd voor dergelijke zware incoherenties, temeer deze deelnames aan manifestaties in 1398 (2019) tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal naar voor komen als een kernelement van uw vrees tot vervolging in Iran. Bovendien ondertekende u uw verklaringen afgelegd voor de DVZ voor akkoord nadat deze u waren voorgelezen. Waar u verder enerzijds opmerkte dat de manifestaties van 1398 (2019) begonnen als het donker was (CGVS I, p. 13), schetste u anderzijds dat u telkens rond het middagmaal deze manifestaties tegen te kwam en eraan deelnam (CGVS III, p. 11).

Ook de geschetste gevolgen van uw aanwezigheid/deelnames aan manifestaties worden gekenmerkt door de nodige incoherentie. Waar u op de DVZ verklaarde bij uw aanhouding in 1388 (2009/2010) vrij te zijn gekomen mits een borg (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 3.5), beweerde u voor het CGVS dat u en uw vriend werden vrijgelaten toen uw aantoonde dat hij in de buurt werkte en jullie een belofteverklaring hadden getekend (CGVS I, p. 10). Niettegenstaande u beweerde dat ten gevolge van uw activisme een winkel van u werd verzegeled en u ontslagen werd in het verleden, moet daarnaast evenwel vastgesteld worden dat u desondanks wel meerdere bedrijven kon uitbouwen, u zonder problemen meerdere paspoorten kon bekomen, alsook dat u geregeld naar het buitenland kon reizen (CGVS I, p. 5-6/ CGVS III, p. 9-10). Verder mag uw houding na het verdwijnen van M.A. verbazen. Niettegenstaande jullie samen hadden deelgenomen aan de manifestatie en jullie uiteindelijk via een Sepahi vernamen dat hij was aangehouden (waar M.A.s moeder u verantwoordelijk voor acht, CGVS I, p. 8), blijkt uit uw verklaringen dat u zelf uw leven gewoon verder zette zonder enige voorzorgsmaatregel om te vermijden dat u hetzelfde zou overkomen (CGVS I, p. 8). U bleef na deze manifestaties van 8/1398 (november 2019) nog meer dan een maand in Iran waarbij u uw normale leven terug opnam. U verliet vervolgens op legale wijze met uw eigen paspoort en zonder problemen Iran voor een familiebezoek (CGVS I, p. 5, 8, 14).

Gelet op het incoherente karakter van uw verklaringen inzake uw aangemeten profiel, uw aanwezigheid/deelnames aan enkele manifestaties en de problemen die u daardoor gekend zou hebben, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen ter zake.

Wat betreft uw bekering tot het christendom dienen een aantal incoherenties en merkwaardigheden te worden vastgesteld in uw verklaringen over het verloop van uw ontluikende interesse in het christendom wanneer u nog in Iran verbleef. U verklaarde dat u geïnteresseerd raakte in het christendom tijdens verschillende reizen naar het buitenland, met name in Engeland, Georgië en Turkije (CGVS II, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u hierover dat u enkel naar deze kerken ging om historische gebouwen te bezoeken en u wou weten hoe zij er uit zagen, maar dat dit niet voor het geloof was. U zag echter dat kerkgangers lief waren tegen elkaar en tegen u en dat vond u interessant (CGVS II, p. 7). Het is dan ook opmerkelijk dat u dan tijdens uw derde persoonlijke onderhoud stelde dat u heel onbewust een kerk binnenliep, u nieuwsgierig was naar Jezus en het was alsof een kracht u aantrok (CGVS III, p. 16). U beweerde in deze kerken ook te bidden omdat u zich, nadat u niet meer in de islam geloofde, ergens toe wou richten en met iemand wou praten (CGVS III, p. 16). U ondersteunde deze kerkbezoeken met een aantal foto's waarbij u verklaarde dat u hiermee wou aantonen dat er ooit interesse was (CGVS III, p. 16). Het is echter merkwaardig dat u vervolgens met deze nieuw gevonden interesse niets deed. Zo sprak u in deze kerken in het buitenland niemand aan noch probeerde u tijdens deze reizen informatie te bekomen over het christendom (CGVS III, p. 17). In Turkije werd er u wel één keer een Bijbel aangeboden op straat. U verklaarde aanvankelijk tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u hier enkele stukken in had gelezen, maar dat u dit niet goed begreep (CGVS II, p. 8). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u dacht dat dit de Bijbel was en had u er enkel de titels in gelezen omdat er geen tijd was om meer te lezen (CGVS III, p. 17). Ook na uw terugkeer van deze reizen informeerde u zich niet verder over het christendom. U stelde dat u zich hier toen niet zo hard mee bezig hield en u bij zichzelf niet echt de intentie had om christen te worden (CGVS II, p. 8). In het licht van uw eerdere verklaringen over uw nieuwgevonden interesse in Jezus en het christendom komt deze uitleg echter weinig coherent over, te meer u verklaarde wel tijdens elke buitenlandse reis – zo'n vier of vijf keer – telkens opnieuw kerken te bezoeken en bij terugkeer reclame te maken hiervoor bij bijvoorbeeld uw vader (CGVS II, p. 7-8). Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u over uw drijfveren waarom u geïnteresseerd raakte in het christendom uitermate oppervlakkig blijft. Zo herhaalde u louter meermaals dat mensen in de kerken die u bezocht steeds vriendelijk en vrolijk waren, in tegenstelling tot in moskeeën (CGVS II, p. 7-8). Dat u voor uw komst naar België interesse had in het christendom is aldus geenszins geloofwaardig.

Dat aan uw interesse in het christendom voor uw komst naar België weinig geloof kan worden gehecht, vormt dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw bekering tot het christendom in België. Drie of vier dagen na uw aankomst in België besloot u om in te gaan op een uitnodiging van een vriend van uw broer om naar een kerk te gaan - u bent de naam van de stad vergeten (CGVS II, p. 9) - voor Kerstmis. U gaf hierbij aan dat dit kerkbezoek een goede gelegenheid zou zijn om vragen te stellen. U leerde daar tijdens die viering broeder Mohamed kennen met wie u een gesprek had waarin u reeds een aantal antwoorden vond (CGVS II, p. 9). Gevraagd welke vragen u dan gesteld had aan de verantwoordelijke van de kerk, kon u zich enkel één vraag herinneren, namelijk wat verwacht het christendom van iemand. Dat deze persoon in zijn antwoord hierop enkel verwees naar verplichtingen in de islam die niet bestaan in het christendom komt hierbij weinig geloofwaardig over (CGVS II, p. 9). U verklaarde verder dat wanneer u diezelfde avond thuiskwam, u er aan dacht om christen te worden (CGVS II, p. 9-10). Dat u reeds na één kerkbezoek in België overweegt om christen te worden en dat u zich vijftien of zestien dagen na uw aankomst in België reeds als een christen beschouwt (CGVS III, p. 18) laat de nodige vragen rijzen. Uw beweerde eerdere kennismaking en interesse in het christendom toen u nog in Iran was (CGVS II, p. 11), kan gelet op voorgaande vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen hieromtrent, niet als verklaring weerhouden worden. Er kan aansluitend ook op gewezen worden dat een bekering tot een nieuwe religie een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis is. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Hieruit blijkt dan ook dat er aan uw beweegredenen om in België naar de kerk te gaan en deel te nemen aan Zoom-sessies, geen enkel geloof gehecht kan worden en dat u bijgevolg eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerkgemeenschap. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

Wat betreft uw activiteiten op sociale media waaronder Facebook en Instagram, waar u christelijke boodschappen en politieke boodschappen op post, kan worden opgemerkt dat het eerste dergelijke bericht pas dateert van nadat u christen werd – dus na uw komst naar België in december 2019 (CGVS I, p. 3). Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, alsook voorgaande vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw aangemeten profiel in Iran (als activist en aanwezige/deelnemer aan manifestaties), kan verwacht worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat u er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de asielinstanties en u zich van opportunisme durft te bedienen, volstaan de ingediende bedreigingen die u ontving op Instagram geenszins om te gewagen van een actueel risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ware omstandigheden waarin/ waarom deze bedreigingen op sociale media werden geuit kunnen immers niet nagegaan worden. U diende ook nooit een klacht in, noch bij de Belgische politie noch bij Instagram zelf waardoor de ware toedracht van de bedreigingen zou onderzocht kunnen worden (CGVS III, p. 3-4). Uw uitleg dat u dit niet wist, kan, gezien u evenmin informeerde over uw mogelijkheden hiertoe (CGVS III, p. 3-4), uw nalaten dan ook geenszins verschonen. Verder dient vastgesteld te worden dat u geen idee heeft wanneer deze bedreigingen dateren. U wist daarentegen wel dat dit bij zo'n vijf of zes berichten op Instagram was gebeurd (CGVS III, p. 2-3). U gaf hierbij eveneens aan dat u in het verleden, zo'n twee à drie maanden eerder, eveneens bedreigingen had ontvangen via Instagram, maar dat u deze gewist had of de perso(o)n(en) hiervoor verantwoordelijkheid geblokkeerd had (CGVS, p. 3). U insinueerde voorts dat deze bedreigingen afkomstig waren van het Iraanse regime. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat uw enige aanwijzing hiervoor was dat dit reeds bij anderen gebeurde en dat één van deze personen Khamenei als profielfoto had (CGVS III, p. 3-4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt evenwel dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan wat de asielzoekers in het buitenland zeggen, doen of op internet zetten. Aldus volstaan de ingediende bedreigingen geuit op Instagram niet om te gewagen van een actueel risico.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan u het door u aangemeten profiel als activist in Iran en de problemen in Iran en rekening houdend met de informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan wat asielzoekers in het buitenland zeggen, doen of op het internet zetten, weet uw – niet gestaafde -bewering dat de Iraanse autoriteiten twee weken na uw vertrek uit Iran u zochten niet te overtuigen en volstaat deze niet gestaafde bewering aldus niet om te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Uw bewering dat een rekening ten gevolge een gerechtelijk bevel werd geblokkeerd volstaat in deze evenmin. U legt hierbij immers enkel een screenshot neer van een communicatie tussen u en een persoon onder de naam Kian Bank Sarmayeh. Dit heeft echter geen enkele objectieve bewijswaarde heeft.

Uw verklaring dat twee van uw familieleden actief zijn/waren bij de Muhajedeen en in het verleden hierdoor problemen kenden, volstaat niet om in uw hoofde te gewagen van een actuele vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, uw neef M.F.M. werd terechtgesteld in 1362, 1363 of 1364 (1983/1984, 1984/1985 of 1985/1986), uw andere neef Ma.F.M. verblijft reeds lang in Albanië en uw nicht F. kwam vrij in 1366 of 1367 (1987/1988 of 1988/1989) waarna zij Iran verliet (CGVS III, p. 6-7). Uw vader werd omwille hiervan zo'n twintig à vijfentwintig jaar geleden een laatste keer opgeroepen. Uzelf kende hieromtrent nooit problemen (CGVS III, p. 7).

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw verschillende eigendommen en uw professionele activiteiten worden hier niet betwist. Evenmin wordt er getwijfeld aan de identiteit van uw vader en uw tante. Uw bezoeken aan kerken in het buitenland en uw activiteiten in de kerk in België en op internet/sociale media werden reeds hierboven besproken. De ingediende stavingstukken volstaan niet om te gewagen van een oprechte bekering. Het screenshot van een bericht van de Kian Bank Sarmayeh met een geluidsfragment en de bedreiging op Instagram werd hierboven reeds besproken. De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen, hoewel zij een aantal inhoudelijke wijzigingen inhielden, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen. Wat betreft de door uw advocaat ingediende informatie betreffende de situatie in Iran, die dateert van 2013, dient er op gewezen te worden dat hieruit niet blijkt dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossiers werd toegevoegd niet meer relevant zou zijn."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP